

Nr 675

Av herr Larsson i Umeå m. fl., *angående vägunderhållet i Norrland.*

(Lika lydande med motion nr 527 i Första kammaren)

I rationaliseringssyfte har inom flodområdena i Norrland rundvirkes-transporterna börjat omläggas från den sedvanliga flottningen till bilburna landsvägstransporter och i viss utsträckning även till en kombinerad bil- och järnvägstransport. Orsaken till omläggningen är beroende av att detta nya transportsätt ställer sig billigare än den sedvanliga flottningen av virket. En stor del av virkesfångsten är helt hänvisad till biltransport beroende av att andra alternativa transportmedel saknas. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sina framställningar om medelstildelning påpekat detta och begärt att de skall erhålla medel för förstärkning av vägnätet för att kunna möta den väntade ökade belastningen på vägarna för dessa tunga transporter. Styrelsen påpekar att det bör bedömas med utgångspunkt från samhälls-ekonomiska överväganden vilket transportmedel man bör använda och att även andra transportmedel bör tagas med i beräkningen vid en eventuell investering. Departementschefen påpekar att SJ med fördel inom vissa regioner bör kunna utföra detta transportarbete med hänsyn till det ringa utnyttjande man för närvarande har för vissa bandelar. Vidare påpekar departementschefen att det ej får innebära något åtagande från statens sida om flottleder nedlägges vad det gäller upprustandet av vägarna. Något resonemang att det gäller att söka sig fram till den billigaste lösningen totalt för transportarbetet föres ej. Man får närmast det intrycket att befraktarna får välja mellan SJ-transporter eller flottning av rundvirket. En utbyggnad av vägnätet som kan medge rationella transporter bör därför prövas vid transportplaneringen för att få en bild av vad som totalt ställer sig billigast. I de delar som enbart är hänvisade till landsvägstransport av rundvirke är det av vikt att vägarna är i sådant skick att de kan medge dessa transporter. För rundvirkestransporterna i Norrland förekommer ofta blandade transporter där både landsvägs- och flottledstransport förekommer. En övergång till allt större mängd landtransporterat rundvirke sker fortlöpande och torde i huvudsak vara orsakad av kostnadsjämförelser med övriga transportsätt. Det befintliga vägnätet är i många fall ej av den kvaliteten och av sådan hållfasthet att det kan mottaga dessa tunga transporter i den omfattning

som är erforderlig. Särskilt i områden med dåliga grundförhållanden föreligger stora svårigheter vissa tider av året. När det gäller transport av en så priskänslig råvara som rundvirke och där transportkostnaderna spelar en så avgörande roll är det nödvändigt att möjligheter står öppna för befraktarna att kunna välja det billigaste transportsättet. För innevarande budgetår har 40 milj. kr. av vägbyggnadsanslaget och 20 milj. kr. av vägunderhållsanslaget reserverats för Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län. För budgetåret 1967/68 föreslås att samma belopp skall reserveras ur väganlagen. Detta innebär i realiteten en minskning beroende av det ökade kostnadsläget. Den ökade belastningen av vägarna med tunga transporter inom området är ytterligare en motivering för att det reserverade beloppet höjes.

I anledning av vad i motionen anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta reservera av vägbyggnadsanslaget 50 milj. kr. och av vägunderhållsanslaget 25 milj. kr. för Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utredning genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för en kartläggning om behovet av förstärkning av vägnätet för att möta de väntade tyngre transporter av skogsråvara.

Stockholm den 26 januari 1967

Sigvard Larsson (fp)

John Andersson (fp)

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Henning Gustafsson (fp)

Olle Westberg (fp)
